

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 17531

гр. София, 23.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 57 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МИХАИЛ ДР. ДРАГНЕВ

като разгледа докладваното от МИХАИЛ ДР. ДРАГНЕВ Гражданско дело № 20231110136338 по описа за 2023 година

Предвид обективното съединение на искове извън посочените в чл. 310 ГПК, а именно иска по чл. 128, т. 2 КТ, делото следва да бъде разгледано по общия ред.

По проекто-доклада на делото:

Предявени са конститутивни искове за отмяна на уволнението, извършено със заповед № 13/14.06.2023г. – чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, за възстановяване на заеманата до уволнението длъжност „Специалист, маркетинг и реклама” при ответника – чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ, осъдителен иск за сумата от 2320 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа за периода 23.06.2023г. до 23.07.2023г. в резултат от незаконното уволнение – чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225 КТ, ал.1 КТ, както и сумата в общ размер от 4640 лв., представляваща незаплатени трудови възнаграждения за периода от 01.05.2023 г. до 30.06.2023 г. на осн. чл. 128, т.2 КТ.

Твърди се в исковата молба, че по силата на трудов договор от 13.12.2022г. ищецът е работил при ответника на длъжност „Специалист, маркетинг и реклама”. Сочи се, че трудовото правоотношение е прекратено със заповед № 13/14.06.2023г., считано от 14.06.2023г. на осн. чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ, вр. чл. 190, ал. 1, т. 2 КТ. Ищецът поддържа, че прекратяването на трудовото му правоотношение е незаконосъобразно поради следните съображения: Счита, че правоотношението му е следвало да бъде прекратено на осн. чл. 325, ал. 1, т. 1 КТ по взаимно съгласие, тъй като е депозирал няколкократно молби за това до работодателя си, които са останали нерезюлирани. Соци още, че е упражнил правото си да прекрати едностранно договора по чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ, тъй като не му е било заплатено в пълен размер възнаграждение за месец 05.2023г. Поддържа, че е бил уволнен по време, по което е ползвал неплатен отпуск, без да е била спазена процедурата по чл. 333, ал. 1, т. 4 КТ, не е било поискано разрешение на Инспекцията по труда. Излага подробни съображения и претендира отмяна на уволнението като незаконно, възстановяване на заеманата до уволнението длъжност, както и присъждане на обезщетение за оставане без работа в размер

на 2320 лв. и сумата в общ размер от 4640 лв., представляваща незаплатени трудови възнаграждения за периода от 01.05.2023 г. до 30.06.2023 г.

Ответникът е депозирал в законоустановения срок отговор на исковата молба чрез процесуалния си представител, с който оспорва предявените искове. Сочи, че правоотношението не е било прекратено по взаимно съгласие на осн. чл. 325, ал. 1, т. 1 КТ, тъй като такова не е било постигнато. Счита, че не е възникнало правото на работника да прекрати правоотношението си на осн. чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ, тъй като му е било изплащано възнаграждение до 12.05.2023г., от която дата е спрял да се явява на работа. Оспорва твърденията изложени в исковата молба относно незаконността на уволнението и процедурата по налагането на дисциплинарното наказание. Излага доводи за недължимост на обезщетението по чл. 225 КТ като сочи, че служителят е започнал работа при друг работодател от 05.06.2023г., още преди датата на уволнението – 14.06.2023г. Посочва, че поради техническа грешка НОИ е бил уведомен, че лицето е ползвало неплатен годишен отпуск за периода 12.05.2023г. до 21.06.2023г., която грешка е поправена с издаване на ново удостоверение по предписания на НОИ, в което е посочено, че за този период ищецът не се е явявал на работа. Намира, с оглед горното, че ищецът не се ползва от закрилата, предоставена му от чл. 333, ал. 1, т. 4 КТ. Оспорва дължимостта на трудово възнаграждение за периода след самоотлъчката от 12.05.2023г. Прави възражение за прихващане със сумата 464 лв., заплатено на осн. чл. 224 КТ обезщетение за неизползуван платен годишен отпуск. Излага и други подробни съображения по същество. Моли исковете да бъдат отхвърлени, претендира разноски.

По исковете по чл. 344, ал. 1, т. 1-3 КТ в тежест на ищеца е да докаже съществувало между страните трудово правоотношение, по силата на което е заемал сочената в исковата молба длъжност, прекратяване на същото, размера на последното получено брутно трудово възнаграждение преди прекратяването, както и че е останал без работа за периода, за който твърди и претендира обезщетение.

В тежест на ответника е да докаже законосъобразността на уволнението на основанията, на което е извършено - чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ, вр. чл. 190, ал. 1, т. 2 КТ.

По иска по чл. 128, т.2 КТ в тежест на ищецът е да докаже наличието на трудово правоотношение, по което за процесния период е престира труд, както и размера на уговореното трудово възнаграждение, както основно, така и допълнителни трудови възнаграждения с постоянен характер.

В тежест на ответника е да докаже положителния факт на плащане на възнаграждението, както и всички други твърдяни от него обстоятелства, а именно, че за процесния период ищецът не е полагал труд в предприятието му.

По възражението за прихващане по чл. 103 ЗЗД в тежест на ответника е да докаже, че вземането му е ликвидно и изискуемо.

Като безспорни между страните на осн. чл. 146, ал. 1, т. 4 ГПК следва да се отделят следните факти и обстоятелства с правно значение: Между тях съществува трудово

правоотношение по договор от 13.12.2022г., като ищецът е заемала длъжността „Специалист, маркетинг и реклама” при ответното дружество.; Последното брутно трудово възнаграждение на ищеца преди уволнението му е в размер на 2320 лв. След 12.05.2023г. ищецът не се е явявал на работното си място, като от 05.06.2023г. е започнал работа при друг работодател.

Съдът счита, че на ответника следва да му бъде указано да уточни възражението си, като посочи дали твърди да е изплатил сумата от 464 лв. на работника или твърди, че я е прихванал от дължимо му се обезщетение. Това обстоятелство е от значение, тъй като ако се твърди прихващане на сумата с дължимо обезщетение по чл. 221, ал. 2 КТ, за което е било образувано друго дело, възражението за прихващане не подлежи на приемане в настоящото производство.

По доказателствените искания:

Към исковата молба и отговора са представени писмени доказателства, които са необходими и относими към установяване на факти, включени в предмета на спора, поради което и приемането им е допустимо.

На ищеца следва да бъде дадена възможност да представи оригинал на трудовата си книжка за констатация в съдебното заседание.

Съдът намира за необходимо да изиска от ищеца да представи също копие от трудовата си книжка на осн. чл. 190 ГПК по искане на ответника.

Следва да бъде насрочено заседание за разглеждане на делото.

Така мотивиран и на основание чл.140, ал.1 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

СЪСТАВЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД НА ДЕЛОТО съобразно изложеното в обстоятелствената част на определението.

ПРИКАНВА СТРАНИТЕ КЪМ СПОГОДБА.

ПРИЕМА представените към исковата молба и отговора писмени доказателства.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в о.с.з. на **07.06.2024 г.**, от **09:30** часа, за когато да се призоват страните.

ПРЕДОСТАВЯ на ищеца възможност да представи оригинал на трудова книжка за констатация в съдебно заседание.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 190 ГПК ищеца в срок до насроченото съдебно заседание да представи копие от трудовата си книжка, от което да са видни всички записвания в нея.

Непредставянето на документа ще се прецени съгласно чл. 161 ГПК.

УКАЗВА на ответника да уточни възражението си за прихващане, като посочи дали твърди да е изплатил сумата от 464 лв. на работника или твърди, че я е прихванал от дължимо му се обезщетение по чл. 221, ал. 2 КТ.

При неизпълнение на указанията до насроченото съдебно заседание, възражението за прихващане няма да бъде прието за разглеждане.

ОТДЕЛЯ като **БЕЗСПОРНИ** и **НЕНУЖДАЕЩИ** се от доказване следните обстоятелства: Между страните съществува трудово правоотношение по договор от 13.12.2022г., като ищецът е заемал длъжността „Специалист, маркетинг и реклама” при ответното дружество.; Последното брутно трудово възнаграждение на ищеца преди уволнението му е в размер на 2320 лв. След 12.05.2023г. ищецът не се е явявал на работното си място, като от 05.06.2023г. е започнал работа при друг работодател.

На страните да се изпрати препис от настоящото определение.

УКАЗВА на страните, че в първото съдебно заседание могат да вземат становище по доклада и да предприемат съответните процесуални действия, включително представяне на доказателства и оспорване на представените с отговора, като в противен случай губят възможността да сторят това по-късно.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____